

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening Nr. 2024-0826, d.d. 25 september 2024

Bewijslast van geclaimde schade rust op verzekeringnemer

X is eigenaar van een auto. Omdat X op ziekenbezoek ging, had hij de auto geparkeerd in de (open) parkeergarage bij het ziekenhuis. X had zijn hond (een bouvier-achtige) meegenomen, maar liet het dier tijdens het bezoek in de auto. Er was die bewuste dag (7 september 2023) sprake van een hittegolf (30 graden Celsius). Het echtpaar Y en Z constateerden toen zij langs de auto van X kwamen dat de hond 'op apengape' lag, hijgend met kwijl en slijm om de bek. De hond reageerde bovendien niet op roepen en kloppen op de auto. Z was in het verleden werkzaam op de dierenambulance en hij heeft toen op basis van zijn kennis en ervaring besloten dat de hond uit de auto bevrijd moest worden. Om dat te kunnen bewerkstelligen heeft het echtpaar het portierraam rechtsachter ingeslagen. Ook de inmiddels gearriveerde politie heeft de bevrijde hond ruim water gegeven. Bij het inslaan van de ruit is ook schade ontstaan aan

de portierlijst en de deurpost van de auto. X claimt de schade aan zijn auto bij Interpolis, waar hij een allriskverzekering (WA en volledig casco) heeft. Naast de schade aan het raam en het portier stelt X dat er ook schade is ontstaan aan de achterklep van de auto en aan de achteruitrijcamera. Omdat Interpolis weigert om ook voor die schade dekking onder de polis te verlenen, heeft X deze claim aan de geschillencommissie ter beoordeling voorgelegd. De geschillencommissie stelt voorop dat het aan X is om (ex artikel 150 Rv) te bewijzen dat Y en Z bij de bevrijdingsactie van de hond niet alleen schade hebben veroorzaakt aan de zijkant van de auto, maar ook aan de achterzijde. Volgens de geschillencommissie slaagt X niet in dat bewijs. Uit het in opdracht van Interpolis uitgevoerde deskundigenonderzoek naar de schade aan de auto volgt dat de schade aan de achteruitrijcamera niet is ontstaan door het incident op 7 september 2023. Er is geen optische schade zichtbaar aan de camera. Ook uit de verklaringen van het echtpaar Y en Z volgt dat zij wel erkennen schade te hebben veroorzaakt aan de zijkant van de auto maar in het geheel niet aan de achterkant. Het betoog van X dat het voor hem technisch onmogelijk is om te bewijzen dat de camera

op de bewuste dag nog werkte (de camera heeft geen afleesbare functie), komt voor rekening van X zelf, aldus het oordeel van de geschillencommissie. Bewijsnood lijdt er volgens de geschillencommissie niet toe dat de bewijslastverdeling anders zou moeten zijn. Interpolis mocht dus terecht de claim voor de schade aan de achterzijde van de auto weigeren te vergoeden. De vordering van X wordt (via bindend advies) afgewezen door de geschillencommissie.

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening Nr. 2024-0843, d.d. 1 oktober 2024

Waterschade na vochtdoorlating van muur niet verzekerd

X is eigenaar van een woning. In november 2023 heeft X waterschade ontdekt aan de binnenmuur van de slaapkamer en de keuken. X heeft hiervan melding gemaakt bij zijn verzekeraar, ASR, bij wie hij een woonhuisverzekering met allriskdekking heeft. Op het schadeaangifteformulier meldt X dat de buitenmuur vocht heeft doorgelaten naar binnen. Volgens X is dit veroorzaakt door harde wind in combinatie met heftige regenval. ASR heeft kort daarop de schadeclaim ad ongeveer 2.500 euro van X afgewezen. X is het hier niet mee eens en hij legt het dekkingdispuut ter beslechting voor aan de geschillencommissie. De geschillencommissie stelt vast dat in artikel 2.9 van de polisvoorwaarden een uitsluiting is opgenomen, waardoor er geen dekking is voor 'schade doordat muren of vloeren vocht doorlaten'. Volgens de geschillencommissie is deze uitsluiting duidelijk en redelijkerwijs niet voor meerdere uitleg vatbaar. De geschillencommissie leidt uit het door X zelf ingevulde schadeaangifteformulier af dat de schadeclaim erop gebaseerd is dat de muur vocht heeft doorgelaten. Of deze vochtdoorlating ontstaan is door hevige weersomstandigheden kan volgens de geschillencommissie in het midden blijven. Want de oorzaak van de vochtdoorlating is voor deze uitsluiting van de schade namelijk niet van belang. De geschillencommissie wijst er in dat verband op dat het ASR vrij staat om de grenzen te bepalen waarbinnen zij risico's wil verzekeren. Daarmee is er voor de geschillencommissie geen aanleiding om te oordelen dat de schade van X onder de dekking van de woonhuisverzekering valt. De vordering van X wordt daarmee (via bindend advies) afgewezen.

Mr. C. (Coen) Fledderus
De auteur is advocaat bij Polis Advocatuur te Rotterdam.

